

به نام آن که کلام را به انسان آموخت

دوازدهمین همایش گفتاردرمانی ایران

برگزارکنندگان:

دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی - انجمن علمی گفتاردرمانی ایران

تهران، اوین، بلوار دانشجو، خیابان کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، سالن شهید احمدی روشن

ششم تا هشتم اسفندماه ۱۳۹۲

12th Iranian Speech Therapy Congress

Hold by:

University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences
Iranian Scientific Speech Therapy Association

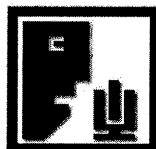
February 25-27, 2014

رئیس همایش: دکتر محمد تقی جفتابی

دبیر علمی همایش: دکتر فریبا یادگاری

دبیر اجرایی همایش: دکتر هاشم فرهنگ دوست

طراحی و تولید
شرکت کاوشگران اطلاعات پویا
۰۱۸۱-۴۲۱۰۷۰۹
www.SpeechTherapy.ir

poster

پوستر

بررسی زمان و مطابقه دستوری در بیماران زبان پریش بروکا

- دکتر علی علیزاده، استادیار گروه زبان شناسی دانشگاه آزاد بیرجند
- اکرم عامل زنده دل، کارشناس ارشد گروه زبان شناسی دانشگاه آزاد بیرجند

زبان پریشی نحوی معمولاً نوعی نقص زبانی توصیف می شود که به دلیل آسیب به ناحیه بروکا در مغز ایجاد می گردد. فردمن (۱۹۹۸، ۲۰۰۰)؛ فردمن و گرو دزینسکی (۱۹۹۷، ۲۰۰۰) نشان دادند که در تولید گفتار بیمار زبان پریش نحوی، زمان بیشتر از مطابقه آسیب می بیند. مطالعه حاضر روی خطاهای زمان و مطابقه در بیماران زبان پریش نحوی زبان فارسی بر مبنای فرضیه انشقاق گروه تصریف پولاک (۱۹۸۹) متمرکز است.

دو بیمار (با میانگین سنی ۴۸) در این مطالعه توصیفی-تحلیلی شرکت داشتند. مطابق گزارش های CT اسکن، MRI و آزمون زبان پریشی فارسی بیماران، زبان پریش بروکا تشخیص داده شدند. آزمودنی ها فارسی زبان و تک زبانه بودند، ضایعه در نیمکره چپ آن ها ایجاد شده بود و حداقل یک سال از زمان سکته آن ها می گذشت. در مجموع ۱۷۴ جمله از گفتار خودبخودی آن ها مورد تحلیل قرار گرفت. و بر اساس طرح انشقاق گروه تصریفی پولاک (۱۹۸۹) فرآیند انشقاق در نحوه تولید آنها در مورد خطاهای زمان و مطابقه بررسی گردید.

نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که در گفتار بیماران زبان پریش فارسی، زمان دچار آسیب بیشتری نسبت به مطابقه می شود. از آنجا که در زبان های دارای تصریف قوی همچون زبان فارسی مطابقه فعل بازنمون آوایی تطابق بین هسته فعلی و فاعل در جایگاه مشخص گر گروه تصریف می باشد، بروز خطاهای مطابقه در گفتار بیماران زبان پریش را می توان به دلیل عدم حرکت فعل از هسته گروه زمان به هسته گروه مطابقه به عنوان نوعی حرکت هسته به هسته در چهار چوب فرضیه انشقاق گروه تصریفی دانست. از طرف دیگر با توجه به پیشی گرفتن خطاهای زمان نسبت به خطاهای مطابقه در جمله های بیماران زبان پریش می توان نتیجه گرفت که مطابقه و صرف قوی یا ضعیف در زبان نمی تواند تاثیری در میزان بروز خطاهای مطابقه و تقدم آن هان نسبت به خطاهای مربوطه به زمان در صرف فعل داشته باشد.